

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Moji milí,

Kým je pro mne Ježíš Kristus? Téma tohoto farního zpravodaje by také mohlo být otázkou, která nás může provázet celým Adventem. „*Já jsem se proto narodil, a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.*“ (Jan 18,37).

Přišel, aby nám ukázal (zjevil) pravdu o Bohu a o nás. O Bohu, že je svatý a milující a o nás, že jsme hříšní a nevděční. V Ježíši Kristu máme všichni svého Spasitele. Jen on má moc odpustit hříchy, protože se za nás všechny obětoval na kříži. „*Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.*“ (Jan 14, 6). Ale otázka zní, „Kým je pro mne?“ Je to osobní otázka, a tak si žádá osobní odpověď.

Stále častěji v myšlenkách kroužím kolem prohlášení svatého Pavla „*Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus*“ (Gal 2, 19-20). Tato slova mi přicházejí na mysl především při mši svaté. Když vyslovuji slova proměnění „Toto je moje tělo, které se za vás vydává“, „Toto je moje krev, která se za vás prolévá“, neříkám je pouze jako připomínku toho, co kdysi prohlásil Pán Ježíš, netlumočím pouze jeho slova. To by zněla nějak takto: „toto je tělo Ježíšovo...“, „toto je krev Ježíšova...“ a byla by pouze připomínkou něčeho dávného. Ale Kristova oběť je přítomná teď a tady. Děje se aktuálně při každé mši svaté. A tak se při mši svaté a díky tomu i mimo ni mám sám stát obětí.

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Kým je pro mě Ježíš Kristus
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program bohoslužeb o Vánocích 2022

V tiché modlitbě před eucharistickou modlitbou (před proměňováním) - před mytím rukou říkám: „S duší pokornou a se srdcem zkroušeným prosíme, Bože, abys nás přijal: ať se dnes před tebou staneme obětí, která se ti zalíbí.“ I když je tato věta řečena v množném čísle, přeče se týká zvláštním způsobem kněze. Sám se mám stát obětí, kterou konám u oltáře. Proto také slova proměňování jsou pronášena v první osobě jednotného čísla (toto je moje tělo, toto je moje krev). Při přípravě darů vlévám do kalicha s vínem kapku vody a při tom se modlím: „Jako se tato voda spojuje s vínem, tak ať jsme spojeni s božstvím věčného Slova, spojeného s naším lidstvím.“ Na oltáři tedy neleží pouze chléb a víno, ale také každý z nás a zvláštním způsobem kněz. Při kněžském svěcení jsem byl připodobněn zvláštním způsobem Kristu Knězi. Platí, že kněz je „Alter Christus“ (druhý Kristus) a jedná v osobě Kristově jako hlava - „in persona Christi capitis“.

Druhá věta, která se mi často honí hlavou, je také od svatého Pavla: „*Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, již je Boží povolání v Kristu Ježíši.*“ (Filipanům 3, 13). I mně, stejně jako každému katolíkovi, a možná ještě víc, hrozí, že „zprofesionálním“ a že díky té profesionálnosti se mi Kristus ztratí. Toho se hrozím a při každé mši svaté prosím, aby se to nestalo. V tomto úsilí mi pomáhá úcta k Ježíšově Tváři. Možná si ještě vzpomenete na obrázek, který jsem v létě rozdával při mém kněžském výročí. Mnozí ho možná máte doma. Jedná se o kopii roušky Veroničiny, o Ježíšovu pravou tvář, jak na té Veroničině roušce zářila 6. ledna 1849, kdy byla z rozhodnutí papeže Pia IX. vystavena k veřejné úctě v bazilice sv. Petra. Obrázky, natištěné podle obrazu Kristovy tváře byly pak dotýkány právě Veroničinou rouškou, dále ostatkem svatého kříže a kopím, kterým byl proboden Ježíšův bok. Staly se tak relikvií druhého řádu (dotýkanou relikvií). Poutníci si je mohli odnést domů k soukromé úctě. Jednu takovou relikvii vlastnila i rodina Martinova – rodina svaté Terezie z Lisieux. Svatá Terezička byla velkou ctitelkou Ježíšovy svaté Tváře. Celé její řeholní jméno zní „od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře“.

I dnes je úcta k Ježíšově Tváři živá a mnoho podrobností i patřičných modliteb lze nalézt na internetu.

Moji milí, přeji Vám a vyprošuji požehnaný Advent!

Váš otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ **Bratříčci**

V sobotu **3. prosince** večer po mši svaté zveme na adventní posezení při moravských písničkách a při svařáku. Po delší době nás opět navštíví folklórní soubor z Moravského Slovácka „Bratříčci“. Už se na setkání s vámi velmi těší.

■ **Předvánoční prodej knih**

O druhé a třetí neděli adventní, **4. a 11. prosince**, bude během celého dopoledne (v čase 8–12) po každé mši svaté v zadní předsíni kostela již tradičně možno zakoupit s desetiprocentní slevou Cyrilometodějský kalendář, stolní kalendář Dědictví otců 2023 a mnoho zajímavých novinek pro děti i dospělé z produkce Karmelitánského nakladatelství.

■ Mikulášská nadílka

V pondělí **5. prosince** od 17 hod. ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ Poutní slavnost našeho kostela

Oslavíme ve čtvrtek **8. prosince**. V 10.00 ráno bude sloužena mše svatá. Na tuto mši svatou naváže celodenní adorace – výstav Nejsvětější svátosti oltářní, která skončí v 18.00 hodin a po ní bude následovat druhá mše svatá. Prosíme, abyste se zapsali do rozpisu na adoraci. Rozpis je na nástěnce ve vestibulu kostela – vchod od fary.

Po večerní mši svaté v 18.00 hodin jste všichni srdečně zváni na agapé do farní kavárny. Uvítáme pomoc s přípravou i chutným příspěvkem na pohoštění.

■ Farní adventní rekolekce

V sobotu **10. prosince** dopoledne se koná farní adventní rekolekce. Začátek je v 9.00 hodin a konec kolem poledne – na závěr bude mše svatá.

Hlídaní dětí je zajištěno, rodiče, kteří mají o hlídání dětí během duchovní obnovy zájem, přihlaste se předem v sakristii nebo u Lídy.

■ Svátost smíření a vánoční bohoslužby

Věnujte, prosím, pozornost rozpisu vánočních bohoslužeb a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Vánoce. Samozřejmě se zpovídá i běžně přede mší svatou, nebo i jindy podle dohody. Rádi také navštívíme vaše nemocné u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

V neděli **18. prosince** při všech mších svatých se bude konat udílení svátosti nemocných. Tuto svátost mohou přijmout nemocní a senioři. Je velmi vhodné se před přijetím svátosti nemocných také vyzpovídat.

■ Silvestr na faře

Letos opět srdečně zveme všechny farníky v sobotu **31. prosince**, po děkovné mši svaté od 17 hodin, na silvestrovské posezení v kavárně. Uvítáme pomoc s organizací, zábavným programem, hudbou, zpěvem či pohoštěním. Zájemci, hlaste se v sakristii nebo u Lídy.

■ Pouť do Filipova

Jako každý rok plánujeme odjezd ve čtvrtek **12. ledna** ve 24:00 hodin od naší fary autobusem, návrat v pátek 13. ledna kolem 9. hodiny ráno.

■ Červnový pobyt nejen seniorů a rodin s dětmi v Jeseníku

Od úterý **13. do neděle 18. června 2023** zveme na již tradiční duchovní a poznávací pobyt, tentokrát jsme vybrali Jeseník. Plánujeme výlety, prohlídky zajímavých míst v okolí. Podrobnosti včas oznámíme.

■ Předvánoční koncert

Ve středu **21. prosince** vystoupí v Divadle Miriam Malá česká muzika Jiřího Pospíšila.

V pořadu "Jak jsi krásné, neviňátko" uslyšíme české koledy, písně a zvyky adventního a vánočního času, vypravování o vánočních obyčejích, jaké zvyky na Vánoce slavily naše prababičky a jaké zvyky z jejich časů se dodržují ještě dnes...

V dávných dobách chodívala po chalupách různá adventní strašidla. Lucie (co noci upije), Perchta, Žumbera, Ambrož, Klempera, Oživlý pařez... Možná se nám podaří jedno takové strašidlo přivolat...!

Koncert se koná ve středu 21. prosince 2022 od 17 hodin v Divadle Miriam, vstupenky si rezervujte v síti GoOut.cz nebo na www.mcmjp.unas.cz.

Jan Vrkoč

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ FARNÍ POUŤ DO KLATOV

Dne 15.10.2022, v Den svátku sv. Terezie od Ježíše, jsme zahájili farní pouť do Klatov mší svatou v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce v Klatovech.

Po mši svaté nám byl poskytnut zajímavý výklad o příchodu jezuitů do Klatov, stavbě a historii kostela, jeho výzdobě místním knězem a varhaníkem.

Římskokatolický chrám na Náměstí Míru v Klatovech vznikl jako barokní stavba v 17. stol. z iniciativy jezuitského řádu s podporou mecenášů z řad šlechty. Jezuiti přišli do Klatov r. 1636 a významně se zasloužili o rozvoj církevního a duchovního života v Klatovech.

Dne 13.4.1655 byl položen základní kámen kostela, ale výstavba probíhala s přestávkami více než sto let. Jen samotné schválení orientace kostela trvalo řadu let. Na jeho výstavbě a výzdobě se podíleli přední architekti a umělci: arch. Carlo Lurago, arch. Giovanni Domenico Orsi, Kilián Ignác Dientzenhofer, Jan Hiebel.

Dne 13.7.1675 byl kostel vysvěcen a konala se zde o svátku sv. Ignáce z Loyoly první mše svatá. V r. 1869 byl celý jezuitský komplex poškozen požárem založeným Francouzi. Od r. 1958 je kostel zapsán do seznamu kulturních památek ČR.

Pak následovala prohlídka katakomb v kryptách pod kostelem, které byly budovány jako součást kostela. V letech 1676 až 1783 zde bylo uloženo celkem 200 zemřelých. R. 1784 panovník Josef II. zakázal pohřbívání v kryptách.

Těla byla položena v dubových rakvích na hoblinách a obložena chmelem. Působením vzduchu, dovedeného do krypt důmyslným systémem větracích kanálů, došlo k vysušení - mumifikaci.

V ideálních podmínkách se tělo stane mumifikované za 3 měsíce. Váha dospělého člověka je pak kolem 10 Kg. Dnes lze zde shlédnout 30 zachovaných, mumifikovaných těl.

Dopoledne ještě někteří z nás navštívili barokní historickou lékárnu u Bílého jednorozce na náměstí. Název je od bílého rohu mořského narvala pověšeného nad vchodem. Je to jedna z památek tohoto druhu v Evropě. Podává věrný obraz práce apatykáře i prostředí lékárny 18.stol. Provoz lékárny začal v r. 1639 a skončil r. 1966, kdy byla lékárna upravena na lékárnické muzeum.

Odpoledne jsme zahájili prohlídkou farního kostela Narození Panny Marie. Po zajímavém výkladu místního kněze, jsme si prohlédli kostel a hlavně oltář, kde je umístěn zázračný obraz Panny Marie Klatovské, který byl důvodem, proč se Klatovy staly v 17. stol. významným poutním střediskem celého Českého království. Je to malovaná kopie Madony del Sangue z Re. Městečko Re je na severu Itálie, odkud tento obraz přivezl kominík Bartoloměj Rizolt na konci 15. stol., jako dar od hraběte Barronesa za své věrné služby. Když se dědic krejčí Hirschberger, manžel adoptivní dcery Bartoloměje, v největší nouzi svého života modlil 8. července 1685, začal obraz ronit krev na čele Matky Boží stejně jako originál v Re v r. 1494. Tento byl namalovaný na přední straně kostela sv. Mauricia. Když nevěřící muž jménem Jan Zukkone po urážkách Panny Marie hodil kámen na obraz a zasáhl čelo Matky Boží, čelo začalo krváčet a tento jev trval 18 dnů.

Po společné zklidňující modlitbě růžence v kostele Narození Panny Marie jsme zakončili i přes nepřítel počasí krásnou pouť do Klatov.

ZP

■ ■ DVAKRÁT O NÁVŠTĚVĚ SENIORŮ NA VÝSTAVĚ ALFONSE MUCHY

Dne 25.10. se sešla skupinka umění milujících seniorů, aby navštívila výstavu Alfonse Muchy ve Valdštejnské jízdárně. Nejprve jsme zhlédli zajímavý film o životě a díle malíře. Poté jsme již jen obdivovali jeho dílo: obrazy, návrhy, fotografie, plakáty, reklamní předměty, peníze i známky. Některé předměty byly veřejnosti představeny úplně poprvé. Architektonické ztvárnění výstavy je dílem světoznámé české architektky Evy Jiřičné.

Výstava nám též přibližuje názory Alfonse Muchy na svět. Krátce je shrnul vnuk malíře: *„Chceme ukázat mého dědečka nejen jako všestranného umělce, ale také jako Čecha, Evropana a světoobčana v tom nejlepší smyslu slova, který pevně věřil v to, že jedním ze základních úkolů umění je ‚ne bořit, ale stavět mosty‘. Tedy něco, co v dnešní době potřebujeme možná více než kdy předtím,“ říká vnuk Alfonse Muchy a předseda Nadace Mucha John Mucha.*

Výstava určitě stojí za návštěvu. Pokud jste to ještě nestihli, máte možnost do 31. 12. 2022.

Zdeňka Bajerová

Farníci, většinou důchodci jsme se vydali v úterý 25. 10. 2022 za kulturou. Navštívili jsme Valdštejnskou jízdárnu, výstavu Alfons Mucha – rodinná sbírka. Nejdříve jsme shlédli film o životě a díle malíře, který komentoval jeho syn Jiří. Dozvěděli jsme se, že Mucha se narodil na Moravě v Ivančicích roku 1860. Od mládí trávil všechn volný čas malováním. Kreslil plakáty, pozvánky na různé události, navrhoval dekorace pro místní divadlo. Jako mladíček získal první profesionální zaměstnání malíře ve Vídni, kde tvořil divadelní dekorace. Když se opět vrátil na Moravu, setkal se s hrabětem Eduardem, který rozpoznal jeho nadání, nabídl mu práci a stal se jeho mecenášem. Umožnil mu studium v Mnichově a pak v Paříži. Tam ho požádala o spolupráci herečka Sarah Bernhardtová. Tvořil pro ni divadelní plakáty, navrhoval scénografii a kostýmy. Zakázky se hrnuly, stal se vyhledávaným pařížským umělcem.

V roce 1900 se konala v Paříži světová výstava. Mucha byl pověřen připravit sérii nástěnných maleb oslavujících historii Bosňanů pro výzdobu jejich pavilonu. Nesměl však zobrazit utrpení tohoto národa cizími mocnostmi. Při cestách na Balkán se proto rozhodl vytvořit v budoucnu památník strastí i úspěchů všech Slovanů. Pro získání peněz odjel do Ameriky. Štěstí se na něj usmálo až v roce 1909, kdy americký milionář a milovník slovanského lidu, Charles Cran, slíbil zafinancovat Slovanskou epopej.

Mucha se do Čech vrátil v roce 1910 a zbývající část života strávil prací na 20 monumentálních plátnech velikosti až 6x8 metrů. Studoval dějiny Slovanů a vybral

klíčová období, která podle jeho názoru přispěla k rozvoji civilizace a k nastolení míru. V roce 1928 mohl společně s Charlesem Cranem slavnostně předat malby městu Praze jako dar k 10. výročí vzniku Československa. Projevil tak velkou lásku k vlasti.

Tím jeho práce neskončila. Vyzdobil Obecní dům, Primátorský sál, pro nový stát vytvořil známky a bankovky, v katedrále sv. Víta vytvořil barevné vitráže se scénami ze života sv. Cyrila a Metoděje.

Mucha zemřel v roce 1939 a je pohřben na Vyšehradě.

Po shlédnutí filmu jsme si prohlédli expozici Muchovy veliké a obsažné práce. Viděli jsme portréty jeho krásné o 20 let mladší ženy Marie, dcery Jaroslavy a syna Jiřího. Zaujaly nás návrhy šperků. Obrazy krásných žen jsou všeobecně známé. Naopak méně známé je dílo Otčenáš, kde Mucha osobně interpretuje modlitbu Páně zednářskými symboly. Vyrůstal sice ve velice zbožné rodině, ale v Paříži byl přijat do zednářské lóže.

Mucha maloval obrazy radostné, oku příjemné, postavy krásných žen s barevnými květinami a dalšími dekoracemi. Jeho dílo vypráví o kráse stvoření člověka i přírody a můžeme ho chápat také jako obraz dokonalého Božího díla.

Ještě něco úsměvného. Malý Mucha uměl prý dříve malovat než chodit. V batolecím věku mu matka přivazovala tužku na šňůrku kolem krku, aby si mohl kreslit při batolení se po podlaze. Když nemohl tužku najít, dal to hlasitě znát.

Výstava nám podává obraz geniálního malíře, nadmíru pilného, milujícího národ a svého bližního.

Alena Šmídová

■ ■ PODZIMNÍ PRÁZDNINY

Na podzimní prázdniny jsme se letos vydali do Dvora Králové nad Labem, kde jsme bydleli na skautské základně. Po příjezdu jsme se všichni seznámili a naobědvali se. Když už jsme byli rozdělení do týmů, tak jsme si zahráli první hru, při které jsme získávali ctnosti. Večer jsme si pak povídali o sv. Kazimírovi, který se snažil tyto ctnosti mít.

Druhý den dopoledne nás čekal výlet lesem po naučné stezce a odpoledne jsme se při hře pokoušeli rozšířit křesťanství mezi Nory, kteří byli většinou pohané. Večer jsme se dozvěděli více o norském králi sv. Olafovi.

V pátek jsme dopoledne hráli hry na zahradě, oblíbeným se stal nejen u dětí kompot a také buldoci. Odpoledne jsme se vydali na dlouhou cestu, při které jsme stavěli nemocnice a pomáhali nemocným či zraněným. Jeden z týmů se sice našel až trochu později, ale všechno dobře dopadlo. Večer jsme zjistili, že sv. Kateřina Švédská podnikala dlouhé cesty do Říma a zpět, při kterých zakládala nemocnice na pomoc potřebným. V sobotu jsme vyrazili na výlet, na kterém jsme si zahráli náčelníka. Při hře jsme museli ochránit pronásledované Židy před nepřáteli. Večer jsme odhalili, že přesně takhle jim pomáhala sv. Alžběta Hesselbladová během 2. světové války.

To byla poslední ze svatých severní Evropy, kteří nás provázeli celým pobytem. Večer nastalo dlouhé a napjaté čekání na vyhlášení, kde všichni dostali diplomy a odměny. Poslední den v neděli jsme navštívili místní kostel, kde jsme se zúčastnili mše svaté. Líbila se i dětem, protože tam pro ně byl připraven pěkný program. Pak jsme si zabalili, uklidili, najedli, a nakonec jsme se vrátili domů do Prahy. Podzimní prázdniny byly poprvé s novou hlavní vedoucí Hankou Dvořákovou a také vařili noví kuchaři, i tak si myslím, že se moc povedly a všichni jsme si je užili.

Doubravka

■ ■ ■ TÉMA

■ ■ KÝM JE PRO MĚ JEŽÍŠ KRISTUS

Otec Karel vyzval farníky k osobnímu zamyšlení se nad otázkou „Kým je pro mě Pán Ježíš“. Pro mě je Pán Ježíš učitel, starší bratr, na kterého se obracím, když potřebuji poradit. V evangeliu nacházím stále velké množství postojů, podle kterých se orientuji v životě. Ježíš žil hodně mezi lidmi. Rozuměl jim a dokázal jim otevřít oči. Mě také otevřel oči. Vnímám jeho učení jako návod, jak změnit pohled na život.

V Pánu Ježíši vidím také Boha. Vzhlížím k Němu s modlitbou. Odevzdávám mu své starosti, ale také děkuji za dary, které jsem získal s Jeho pomocí. Jako konvertita mluvím o vděčnosti, protože život bez Boha, život bez vztahů, jak jsem jej znal dříve, byl o dost chudší než život v křesťanské spiritualitě.

PS

Ježíš je pro mě vším. Všechno ostatní, co bych napsala, by toto vyznání jen oslabilo. Je pro mě v každém nádechu a výdechu, ve všem, co konám, i v mém odpočinku. I když Jeho přítomnost vnímám i když ho zrovna necítím. Těším se za Ním do nebe, i když jsem ráda i tady na zemi. Má každodenní modlitba je: Ježíši, miluji Tě, prosím Tě, zachraň mě.

HD

Kým je pro mě Ježíš Kristus?

Děkuji za úžasnou otázku k adventnímu se zastavení a zamyšlení.

Jan 14:6-11 „Já jsem ta cesta, pravda a život,“ odpověděl Ježíš.

- **Cesta:** „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste mě znali, znali byste i mého Otce.“
- **Pravda:** tolik důležitá kotva v totální relativitě dnešní doby.
- **Život:** největší dar a odpovědnost za to žít naplno každou minutu svého života, teď a tady, v přítomnosti.

A kdybyste se zeptali: **Kým je pro mě Bůh?**

- **Bezpečí:** co se může přihodit, když při mně neustále stojí Stvořitel světa, Vykupitel světa a Duch Svätý?
- **Naděje:** smrtí naše životy nekončí.
- **Útěcha:** byla jsem stvořena přesně taková, jakou mě Bůh Otec chtěl mít. Kéž by se v této pravdě mohli zabydlet všichni.
- **Svoboda:** ...chtěla bych umět svoji svobodu Bohu vrátit, abych mu nebránila v působení ve mně.
- **Všudypřítomnost:** nikdy nemusím být sama..., jen na to nezapomínat.
- **Tajemství:** proč Všemohoucí dopouští řádění Zlého?
- **Láska:** zatím ji nedokážu dát na první místo, ale je to má velká touha.
- **Pokoj:** sem tam cítím miniaturní střípky milosti absolutního klidu.
- **Nádhera:** někdy při pohledu na dokonalost přírody vidím odlesky Nebe?
- **Věčnost:** vše, co je zde na zemi, pomine, to bolavé i to krásné, ale to nejkrásnější, Bůh a Nebe, jsou nepředstavitelně věčné.

- **Zázraky:** místo zpráv moc ráda čtu a poslouchám, jaké činy uskutečňuje Ježíš i teď, 2000 let od své lidské epizody na zemi.

Novorozeně z Betléma i milující Otec ... Je vším.

VB

■ ■ ROZJÍMÁNÍ SVATÉHO FRANTIŠKA SALESKÉHO O MŠI SVATÉ

Toto rozjímání se samozřejmě vztahuje ke mši svaté, jak byla sloužena v době sv. Františka Saleského. Nicméně, myšlenky v něm obsažené mohou dobře posloužit i nám. A konec konců, i dnes se této mše svaté můžeme účastnit. Například v Praze na Karlově, nebo u sv. Vojtěcha v Pštrossově ulici.

P. Karel

Když kněz přichází k úpatí oltáře: Ježíš vchází do zahrady

Ó Pane Ježíši Kriste, Synu živého Boha, který jsi chtěl dobrovolně snášet smrtelnou hrůzu a úzkost při pohledu na tvé blízcí se umučení, dej mi od nyníška milost, abych ti zasvětil všechny své bolesti, Bože mého srdce! Pomoz mi, spojit mé zkoušky s tvou agónií, aby se mi díky zásluhám tvého umučení staly prospěšnými.

Na začátku mše: Modlitba Ježíšova v zahradě

Pane Ježíši Kriste, Synu živého Boha, jenž jsi byl utěšován andělem ve své strašné agónii, skrze zásluhy tvé modlitby v zahradě dej, aby mi tvůj anděl útěchy mohl někdy pomáhat v té mé.

U vyznání hříchů (Confiteor): Ježíš padá na tvář v zahradě

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi byl ve své úzkosti zalitý potem krve, když ses modlil ke svému Otci v Olivové zahradě, dej, ať se mohu účastnit tvých bolestí skrze můj soucit a spojit hořké slzy pokání s tvými slzami krvavými.

Kněz líbá oltář: Jidáš zrazuje Ježíše polibkem

Pane Ježíši Kriste, který ses vrhl do objetí Jidáše, chraň mě svou milostí před neštěstím, že bych tě někdy zradil a pomoz mi oplatit pomluvy a nespravedlnost srdečnou láskou a činorodou laskavostí.

Kněz jde na epištolní stranu oltáře: Ježíš je odvečen do vězení

Pane Ježíši Kriste, který ses podvolil, abys byl rukama bezbožných lidí svázán provazy, přetrhni, prosím, řetězy mých hříchů a přimkni síly mé duše a těla k sobě pouty lásky, aby nikdy neunikly ze spásného omezení dokonalého podřízení se tvé Božské Vůli.

Při vstupním zpěvu (introitu): Ježíš dostává ránu

Pane Ježíši Kriste, který jsi byl veden jako zločinec do Annášova domu, dej, abych se nikdy nenechal svést ke hříchu pokušením zlého ducha nebo zlými návrhy mých bližních, ale abych byl bezpečně veden Božským Duchem v dokonalém konání tvých svatých obřadů.

U „Pane smiluj se“ (Kyrie): Ježíš je Petrem třikrát zapřen

Pane Ježíši Kriste, který jsi byl v domě Kaifášově třikrát zapřen hlavou a knížetem apoštolů, chraň mě před nebezpečím zlé společnosti, abych nebyl vystaven neštěstí odloučení od tebe.

Na „Pán s vámi“ (Dominus vobiscum): Ježíš se dívá na Petra a dotýká se jeho srdce

Pane Ježíši Kriste, který jsi jediným pohledem lásky roztavil srdce svatého Petra do fontány kajících slz, dej ve svém milosrdenství, abych byl schopen plakat nad svými hříchy a nikdy nezapřel slovem ani skutkem tebe, jenž jsi můj Pán a můj Bůh.

V Epistolě (prvním čtení): Ježíš je veden do Pilátova domu

Pane Ježíši Kriste, který ses nechal vést před Piláta a tam křivě obvinil, nauč mě vyhýbat se podvodům bezbožných a vyznávat svou víru neustálým konáním dobrých skutků.

Na „Očisti mé srdce“ (Munda Cor Meum) – modlitba před čtením evangelia: Ježíš je veden k Herodovi

Pane Ježíši Kriste, který jsi mlčky vydržel být znovu křivě obviněn před Herodem, dej mi trpělivost, když jsem vystaven pomluvám a schopnost mlčet, když jsem svědkem pohoršení.

V evangeliu: Ježíš je zsměšňován jako blázen a poslán zpět k Pilátovi

Pane Ježíši Kriste, jenž ses podvolil, aby tě Herodes poslal jako hlupáka k Pilátovi, ačkoliv předtím byli nepřáteli, ale pak se stali přáteli, posilni mě svou milostí tak mocně, že se místo toho, abych chápal úklady bezbožných, naučím snášet jejich zlobu, jako jsi to činil ty, a tak učiním jejich nespravedlnost užitečnou mé duši.

Kněz odkrývá kalich: Ježíš je svlečen ze svých šatů

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi chtěl být zbaven svého oděvu a velmi nelidsky zbičován z lásky ke mně, dej mi milost, abych odložil břemeno svých hříchů dobrou zpovědí a nikdy se před tebou neobjevil bez křesťanských ctností.

Při obětování: Ježíš je bičován

Pane Ježíši Kriste, kterýs chtěl být připoután ke sloupu a roztrhán důtkami, dej mi milost, abych trpělivě snášel metly tvého otcovského napravování a nikdy více nezarmucoval tvé Srdce svými hříchy.

Kněz obětuje kalich: Ježíš je korunován trním

Pane Ježíši Kriste, jenž ses skrze lásku ke mně podřídil korunování trním, dej, ať mé srdce je na tomto světě tak proniknuté trny pokání, abych si zasloužil být s tebou korunován ve slávě.

Kněz si myje prsty: Pilát si myje ruce

Pane Ježíši Kriste, Synu živého Boha, jenž jsi, ač Pilátem prohlášen za nevinného, byl vystaven urážkám a tupení Židů, dej mi milost vést bezúhonný život a zároveň zachovat svatou lhostejnost k názorům lidí.

Při „Modlete se bratři“ (Orate fratres): Pilát říká Židům: „Hle, člověk“

Pane Ježíši Kriste, jenž ses podrobil výsměchu Židů a dobrovolně jsi nosil znamení jejich drzého posměchu, dej, abych byl schopen věrně odolat všem emocím marné slávy a v den soudu předstoupit před tebe oděný do posvátného roucha tvé pokory.

V prefaci (předmluvě k eucharistické modlitbě): Ježíš je odsouzen k smrti

Pane Ježíši Kriste, jenž ses, ač jsi Bůh svatosti, skrze lásku ke mně podřídil nejhanebnějšímu odsouzení, dej mi milost, abych se vyvaroval unáhlených soudů, a posilni mě, abych trpělivě snášel lidskou nespravedlnost.

U Vzpomínky na živé: Ježíš nese svůj kříž

Pane Ježíši Kriste, který jsi nesl tvůj těžký kříž pro mou spásu, dej, abych byl schopen dobrovolně přijmout kříž umrtvování a nést ho denně pro Tvou lásku.

U „Ve společenství s tvými svatými“ (Communicantes): Veronika utírá Iněným šátkem Ježíšovu tvář

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi na své cestě na Kalvárii řekl svatým ženám, plačícím z lásky k tobě: „Neplačte pro mě, ale samy nad sebou“; dej mi milost plakat nad svými hříchy slzami svaté lítosti a lásky, které mě učiní příjemným tvému božskému Veličenstvu.

Proměňování: Ježíš je přibit na kříž

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi byl přibit na kříž pro mé vykoupení a připoutal k němu ve svém svatém těle mé hříchy a věčný trest za ně, dej mi svou spasitelnou bázeň, abych skrze odhodlané zachovávání tvých svatých přikázání, mohl být připojen ke kříži s tebou.

Při pozdvihování svaté hostie: Ježíšův kříž je vyvýšen mezi nebem a zemí

Můj Pán a můj Bůh!

Pane Ježíši Kriste, jemuž se zalíbilo být povýšen na kříži a vyvýšen nad zemí pro lásku ke mně, prosím, odtrhni mé srdce od všech pozemských náklonností a pozvedni mé chápání k úvahám o nebeských věcech.

Při pozdvihování kalicha: Ježíšova krev vytéká z jeho ran

Pane, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši Kriste, tvé svaté rány jsou nevyčerpatelným zdrojem veškeré milosti; dej tedy, aby tvá drahocenná Krev očistila mou duši od všech zlých myšlenek a ukázala se jako spásný lék na všechnu mou duchovní bídu.

U Vzpomínky na mrtvé: Ježíš se modlí za všechny lidi

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi se na kříži modlil za všechny lidi, i za své katy, dej mi ducha mírnosti a trpělivosti, abych podle tvých přikázání a příkladu miloval své nepřátele a ze srdce oplácel zlo dobrem.

Při „I nám hříšníkům“: Obrácení dobrého zloděje, sv. Dismase

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi slíbil kajícímu zlodějovi nebeskou blaženost, shlédni se na mě soucitnými očima a v poslední chvíli mého života řekni mé duši: „Dnes budeš se mnou v ráji“.

Při modlitbě Otčenáš: Sedm slov Kristových

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi z kříže odevzdal svou blaženou Matku milovanému učedníkovi a učedníka své Matce, přijmi mě, prosím, pod svou ochranu a dej, abych uprostřed nástrah a nebezpečí tohoto světa nikdy neztratil poklad tvého přátelství.

Při lámání svaté Hostie: Ježíš umírá na kříži

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi před smrtí na kříži svěřil svou duši svému Otci, dej, ať mohu nyní s tebou duchovně zemřít, a tak v hodině své smrti do tvých rukou s důvěrou svěřit svůj věčný osud.

Kněz vkládá částku svaté hostie do kalicha: Duše Ježíšova sestupuje do předpekli

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi po svržení Satanovy říše sestoupil do předpekli, abys osvobodil duše tam uvězněné; uplatni, prosím, zásluhy své krve a utrpení na trpící duše v očistci, aby byly zproštěny svých hříchů a byly přijaty do tvé náruče a požívaly věčného pokoje.

U „Beránku Boží“ (Agnus Dei): Obrácení hříšníků

Pane Ježíši Kriste, rozjímání o Tvých mukách vzbudilo v mnoha srdcích pokání; uděl mi pro účinnost tvého bolestného utrpení a potupné smrti, dokonalou lítost nad mými minulými proviněními a milost vyvarovat se každého dobrovolného hříchu.

Při svatém přijímání: Ježíš je pohřben

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi chtěl být pohřben v novém hrobě, dej mi nové srdce, abych pohřben s tebou mohl dosáhnout slávy tvého vzkříšení.

Při mytí nádob (abluci): Ježíš je nabalzamován

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi chtěl, aby Josef a Nikodém nabalzamovali tvé tělo a zabalili ho do čistého plátna, dej mi milost, abych co nejhodněji přijal tvé předražené Tělo a Krev v Nejsvětější Svátosti oltářní se srdcem nabalzamovaným drahocennou masťou tvých ctností.

Po přijímání: Vzkříšení Ježíše Krista

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi triumfálně vyšel z rychle zapečetěného hrobu, dej, ať vstanu z hrobu svých hříchů a mohu kráčet v novosti života, abych si zasloužil ukázat se s tebou, až se ty zjevíš ve slávě.

Při „Pán s vámi“ (Dominus Vobiscum): Ježíš se zjevuje svým učedníkům

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi potěšil srdce své Blažené Matky a svých apoštolů tím, že ses jim po svém vzkříšení zjevil, dej mi, když nemám to štěstí vidět tě v tomto smrtelném životě, abych se mohl těšit z nezkaleného patření na tvou slávu v životě budoucím.

Při modlitbě po přijímání: Ježíš čtyřicet dní rozmlouvá se svými učedníky

Pane Ježíši Kriste, který ses po svém vzkříšení rozhodl čtyřicet dní rozmlouvat se svými učedníky a poučovat je o tajemstvích naší víry, rozšiř, prosím, mé znalosti o těchto Božských pravdách a upevni mou víru v ně.

Poslední Dominus Vobiscum: Ježíš vystupuje do nebe

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi v přítomnosti svých učedníků slavně vystoupil do nebe, uděl mi, abych tě tak miloval, abych netoužil po ničem jiném než po věčných radostech, a abych první a největší požehnání viděl v úsilí o vlastnění tebe.

Při kněžském požehnání: Seslání Ducha Svatého

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi seslal Ducha Svatého na své apoštoly, zatímco se jednomyslně a vytrvale modlili, očisti prosím mou duši, aby ji Utěšitel, nacházející v ní příbytek jemu příjemný, ozdobil svými dary a naplnil ji svou útěchou.

Díkuvzdání po mši svaté

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží a Vykupiteli lidí, pokorně ti děkuji, že jsi mi dnes dovolil asistovat při nejsvětější oběti mše svaté. Prosím tě, abys mne skrze účinky této klanění hodné oběti posilnil proti všem pokušením a abys mi dal, když ti budu věrně sloužit v tomto životě, že budu moci nakonec dosáhnout vlastnění tvé slávy. Amen

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Jak se začít těšit na Vánoce?

"Složit vánoční koledu, když člověk nevěří v Ježíše, je zatraceně těžké. A jaká zatracená fuška je zpívat o radosti z Vánoc, když ty svátky nemá člověk rád! ... Karel, hudební skladatel už v letech, je opravdu mrzutý. Za několik dní budou Vánoce a ty on nemá rád. 'Bůh, který se narodil do chléva? Tomu nevěřím! Povídačky!' bručí si pod vousy. Hudruje a hudruje"... Poznáváte tuto 'předvánoční' náladu? Možná letos nemáme za úkol zrovna složit vánoční koledu, přesto nás již dlouho před Štědrým dnem opět čeká spousta povinností, pod kterými lehce zapadnou zbytky dobré nálady i pravý význam Vánoc. Pojďme obojí s dětmi obnovit a objevit s jednou z nejkrásnějších letošních knih vánočních příběhů.

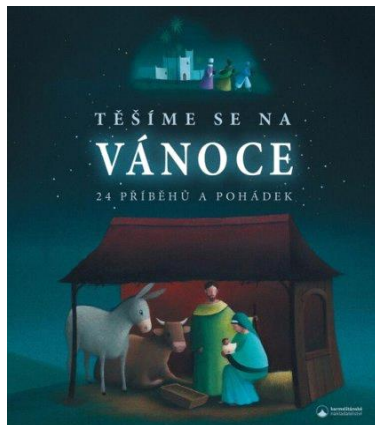
"Kmotřička podá Matyldě balík, a zatímco si odkládá kabát, upřesňuje: 'To není vánoční dárek. To je adventní dárek. A je pro celou rodinu.' Matylda se zeptá: 'Adventní dárek? Co to je?' Kmotřička ji políbí a řekne: 'To je dárek, který nám pomáhá při očekávání Vánoc a který do domu vnáší už trochu té sváteční atmosféry.'"

Také by se vám hodil adventní dárek, který vykouzlí – navzdory letošní blátivé předpovědi počasí a neustále rostoucím cenám - tu pravou předvánoční atmosféru? Máme ho pro vás! Těšíme se na Vánoce je kniha obsahující 24 příběhů a pohádek inspirovaných vánočním evangeliem, tradicemi, které sahají za hranice naší země ale hlavně Boží láskou k nám.

Biblické příběhy převypravují velmi přívětivou a srozumitelnou formou Mariino 'fiat' na andělovo zvěstování i její chvalo zpěv při návštěvě Alžběty. Nechybí příběh o třech králich, o radostné zvěsti pro pastýře i o hanebném plánu mocichtivého krále Heroda. Okouzlující je pak vyprávění starého volka, který dělal místo ve svém chlévě pro jedno čerstvě narozené miminko a příběh nejmenšího cherubínka, který toto narození sledoval z nebeské terasy.

Biblická vyprávění, která mapují z pohledu všech zúčastněných nejdůležitější události dějin, jsou pak protkána příběhy z historie, dnešních dní i říše fantazie. Se svatým Františkem objevíme původ tradice stavění betléma a s malým Timotejem tajemství toho, v čem spočívá pro Ježíška ten nejhodnotnější dar, který lze k betlému přinést. Poznáme – pro nás netradiční – podobu tradiční nadílky svatého Mikuláše v Belgii nebo bujaré slavení svátku svaté Lucie ve Švédsku. Že poselství Vánoc překonává spory i hranice nám připomene silný příběh podle skutečné události z první světové války o vánočním příměří v zákopech či vyprávění o mírové štědrovečerní večeři na celnici mezi znepřátelenými zeměmi.

Největší bitvy se ale někdy dějí v nás samotných. Příběhy o nich patří v knize Těšíme se na Vánoce mezi ty nejdojemnější a nejkrásnější. Nesou pokojné, hluboké a nadějeplné ujištění, že pro Boha znamená mnohem víc srdce plné lásky, naše schopnost rozdělit se a nezištná pomoc druhým než všechny hmotné poklady a dary světa. V těchto příbězích se setkáváme s tím dobrým, co v sobě chceme o Vánocích objevit – s empatií a statečností, která je tolik potřebná pro každý dobrý skutek.

Poetické, dojemné i napínavé příběhy pěti různých autorek jsou bohatě ilustrovány hned čtveřicí ilustrátorek. Kniha je koncipována jako čtecí adventní kalendář a každý příběh je označen datem od 1. do 24. prosince. Obrázky i příběhy jsou ovšem natolik jedinečné, krásné (a nijak rozsáhlé), že jsme knihu u nás doma s nadšením přečetli za dva dny a v dalších dnech se rádi budeme vracet k těm příběhům, které nás zaujaly, překvapily, dojaly nebo ke kterým nás dodatečně něco napadne, neboť je opravdu co promýšlet.

Knižka Těšíme se na Vánoce potěší i rodiny, které se sami nepočítají mezi věřící. Krásná Boží zvěst o důležitosti každého člověka a o lásce Boha k lidem je jednotlivými příběhy protkána jako zlatá nitka. Zdobí, těší, zkrášluje – ale nijak nesvazuje a neškrtí. Velké Boží pravdy nejsou sdělovány skrze mučedníky, církevní představitele, nebo svaté, ale třeba skrze obyčejného malého chlapce a jeho neobyčejné setkání:

„Prosincové počasí teď večer je stejně smutné jako Pavlík. Dneska se mu nic nepovedlo. ... ‚Někdy jsou dny, kdy...‘ ‚Kdy co?‘ Pavlík mluvil pěkně nahlas, ani si to neuvědomoval. A přímo za ním byl kdosi, kdo ho poslouchal! kdy bych nejraději nebyl. Stejně bych nikomu nechyběl. ‚Opravdu?‘ zajímá se s úsměvem na tváři onen neznámý. ‚Pojď, zahrajeme si takovou hru. Představ si, že bys nikdy nebyl.‘

Zahrajme si tu hru s dětmi, i sami se sebou. Představme si, že bychom neexistovali. Zcela jistě by bez nás něco konkrétního a dobrého nevzniklo, někdo by bez nás byl opuštěný, bez pomoci, smutný. Jak nás tento krásný příběh učí: *„Tvůj život je poklad, na to nikdy nezapomeň!“*

- kazy -

Těšíme se na Vánoce - 24 příběhů a pohádek, Karmelitánské nakladatelství 2022

„Odvrácená strana“ gigantické letecké bitvy

Bitva o Anglii bezesporu patří k nejvýznamnějším milníkům 2. světové války. Hitlerův plán připravit si drtivými leteckými údery příznivé podmínky pro vylodění se minul účinkem. Ostrovní říše odolala, přičemž kromě samotného vojenského vítězství mělo neméně důležitý význam i to druhé, totiž psychologické – ukázalo se, že Göringova vychvalovaná Luftwaffe není neporazitelná...

Anglie v tomto zápasu o bytí a nebytí nezůstala sama. V Royal Air Force bojovali příslušníci mnoha jiných národů a můžeme být hrdí na to, že nezanedbatelnou část z nich tvořili Čechoslováci. Působení našich letců je velmi dobře zdokumentováno, a to jednak díky badatelskému úsilí historiků a také (a možná především) memoárům přímých účastníků bitvy. Asi každý zná knihy Nebeští jezdci, Zlomená křídla, Bombardér T 2990 se odmíchl aj. Mohlo by se tedy zdát, že řečeno a napsáno již bylo vše.

Kniha *Život a smrt v bitvě o Británii* dokazuje, že tomu tak zdaleka není! Její autor, sloužící v RAF jako vojenský kaplan, přináší o tehdejších událostech velmi cenné svědectví ze

svého specifického úhlu pohledu, který by se dal definovat jako nábožensko-duchovní. Ve výše uvedených vzpomínkových knihách je toto téma zmiňováno spíše okrajově, zatímco Guy Mayfield se mu věnuje takřikajíc „naplno“, což činí z jeho deníkových záznamů z oné dramatické doby záležitost vsutku unikátní.

Ano – co se vlastně odehrávalo v duších mladých mužů, kteří nasedali do svých letadel s vědomím, že se již nemusí vrátit? Dá se dokonce říct, že každý z nich si mohl s téměř matematickou přesností vypočítat, kdy se naplní „jeho čas“ – vždyť válečné „štěstí“ nemůže trvat dlouho, když každý den umírá tolik spolubojovníků... Smrt přitom měla mnoho hrůzných podob, nejčastěji šlo o uhoření v sestřeleném stroji či utonutí po pádu do vln La Manche. Jestliže navzdory všemu vždy znovu startovali do bojových akcí, museli pro to zajisté mít závažné důvody. Jaké?

Guy Mayfield si tuto otázku kladl velmi často, sám však s politováním konstatuje, že jednoznačná odpověď neexistuje. Přesto se mu podařilo díky kamarádkému přístupu a přímé, nekomplikované povaze nahlédnout do nitra jeho „svěřenců“ mnohem hlouběji, než na začátku své duchovní mise předpokládal. Kniha je plná nádherných příkladů neokázalého vlastenectví, živé křesťanské víry a odpovědného plnění bojových povinností. A nic na tom nemění fakt, že toto vše je často ukryto za vnější fasádou tvrdých a otrlých válečníků, nepřístupných běžným lidským citům...

Karmelitánské nakladatelství ve čtenářsky oceňované edici Osudy (Životopisy a svědectví křesťanských osobností) vydalo již celou řadu výjimečných titulů. Kniha Život a smrt v bitvě o Británii se podle všeho stane dalším bestsellerem, neboť přináší neidealizovanou a naturalisticky syrovou, zároveň však nesmírně dojmavou zprávu o „obyčejných“ hrdinech, bránících civilizaci před nacistickým barbarstvím.

- blogger Jan Hofírek -

Guy Mayfield: Život a smrt v bitvě o Británii – Zápisky kaplana RAF, Karmelitánské nakladatelství 2022

Hledáním potěšení k lepšímu světu

Tři knížky o potěšení popisují tři roky mých výzkumů. Když jsem se rozhodla potěšení hledat a popisovat, zavázala jsem se, že každý týden napíšu o jednom. Bála jsem se, jestli jsem to s týdenní frekvencí nepřehnal. Nebyla jsem si jistá, jestli tolik potěšení je vůbec možné v životě objevit. Jak to dopadlo, víte. Tři roky, tři etapy mého hledání, tři knížky příběhů o potěšení.

V roce prvním jsem potěšení aktivně vytvářela. Hlavními podmínkami byla dostupnost pro každého – a aby potěšení bylo zadarmo nebo skoro zadarmo. Některé činnosti nebo požitky jsou potěšením, ale dávno jsme je za potěšení odvykli považovat. Staly se samozřejmostí, zvykem, rutinou. Nový úhel pohledu jim propůjčil nezvyklý třpyt. V roce druhém jsem postoupila k hlubšímu výzkumu. Zkoušela jsem nacházet potěšení ve věcech, které mi nebyly úplně příjemné. Trpělivě jsem se učila hledat na všem, co dělám, to, co by mě mohlo potěšit a bavit. Když jsem dospěla do třetího

Potěšení není nikdy dost

Hana Pinknerová

roku bádání, zdálo se mi, že už nic nového neobjevím. Trochu jsem se bála, že se budu neustále opakovat. Ale tak tomu nebylo. Zjistila jsem, že v potěšení lze obrátit úplně všechno. Není nic, v čem by nebylo možné potěšení nalézt, není nic, co by se nedalo v potěšení obrátit.

Za ta léta jste mi mnohé psaly, svěřovaly jste se mi při osobních setkáních a vzkazovaly na sociálních sítích, že to taky děláte. Hledáte, nacházíte a vychutnáváte potěšení – ony Boží milostné vzkazy, které na vás čekají na vašich denních cestách. Zjistily jste, že když se člověk zaměří na potěšení, nachází je. O to méně pak vnímá strasti, smutky a bolesti. Ty jsou na našich cestách samozřejmě také přítomny, ale člověk většinou najde to, co hledá. Ani nevíte, jak moc mě to těší. Každým dalším svědectvím jsem dojatá a překvapená mírou dosahu své myšlenky.

A tak vás prosím: nepřestávejte. Dokonce ani tehdy, kdy se zdá, že všechny okolnosti stojí proti vám. Dokonce ani tehdy, kdy se celý svět zastaví a je vším jiným, jen ne pokojným útočištěm, vlídným domovem. Víím, že to víte, ale napíšu to: V každé situaci, za všech okolností, vždycky stojí za to potěšení hledat. Bůh totiž slíbuj, že kdo hledá, ten najde. A potěšení jsou jeho disciplína.

Prosím vás nejen o to, abyste potěšení stále vyhledávaly, ale také o to, abyste to učily další lidi. Nakazte svou jemnou pozitivitou každého ve svém okolí. Povzbuzením vám budiž skutečnost, že každý touží být potěšován. Ovoce potěšeného člověka je rostoucí vděčnost, z toho plynoucí pevnější zdraví, lepší trávení, vyšší psychická odolnost a široká oblíbenost. Jak vidíte, je to velmi záslužná činnost, která může změnit celý svět. No ano – hledáním potěšení k lepšímu světu.

- autorka, z úvodu knihy -

Hana Pinknerová: *Potěšení není nikdy dost* (soubor knih *Jedno potěšení týdně, Další porce potěšení a Dneska jsem to stihla*), Karmelitánské nakladatelství, 2022

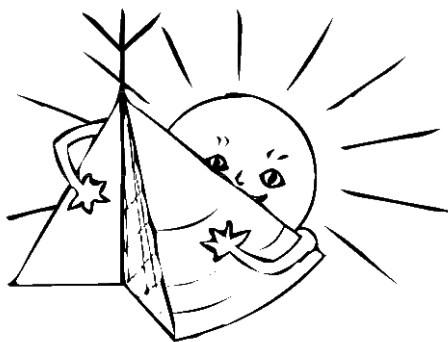
■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

dnešní krásné povídání za mě napsal italský salesiánský kněz Bruno Ferrero a karmelitáni u Pražského Jezulátka jej vybrali jako téma letošní výtvarné soutěže:

V hostinci nemáme jediné místo

Karlovi bylo dvanáct a chodil teprve do páté třídy. Dvakrát totiž propadl. Byl to takový velký, pomalý dobrák, ale mezi dětmi byl oblíbený. Vždycky byl milý, ochotný a měl ustavičně dobrou náladu. Jaksi samo sebou se stal ochráncem nejmenších dětí. Největší událost školního roku bylo jako pokaždé vánoční představení. Karel toužil hrát pastýře s flétnou, ale paní učitelka mu svěřila důležitější roli - měl hrát hostinského. Karel se tak nebude muset učit mnoho textu a svým vzhledem určitě dodá odmítnutí noclehu Josefovi a Marii na síle. Před představením se sál

zaplnil rodiči a příbuznými do posledního místečka. Nikdo však neprožíval kouzlo Vánoc silněji než Karel. Nadešla jeho chvíle. Josef zvolna kráčel jevištěm, podpíral Marii a zabušil na dřevěné dveře připevněné do papírových kulis. Právě na to Karel v roli hostinského čekal.

„Co chcete?“ zeptal se zhurta, jakmile je uviděl.

„Hledáme nocleh.“

„Tak ho hledejte jinde. Hostinec je plný až po střechu.“

I když Karel stál možná příliš nehybně, zněl jeho hlas velmi rozhodně.

„Pane, hledali jsme už všude, ale marně. Máme za sebou dlouhou cestu a jsme k smrti unavení.“

„V hostinci pro vás místo nemám,“ namítl Karel zamračeně.

„Prosím vás, pane hostinský, buďte od té dobroty, moje žena Marie čeká dítě a potřebuje si někde odpočinout. Určitě pro ni nějaké místo najdete. Už nemůže jít dál.“

V tento okamžik hostinský poprvé jako by roztál a pohlédl na Marii. Následovalo dlouhé ticho. Dost dlouhé na to, aby v publiku vyvolalo údiv.

„Ne! Jděte pryč!“ šeptala náповěda za kulisami.

„Ne,“ opakoval Karel automaticky. „Jděte pryč.“

Josef k sobě zarmouceně přitiskl Marii, která mu nešťastně položila hlavu na rameno, a odcházeli ze scény. Místo toho, aby hostinský Karel zabouchl dceře, zůstal stát na prahu a díval se za vzdalujícím se párem – s otevřenou pusou, tváří zachmuřenou starostmi a se slzami v očích. Z ničeho nic se představení zamotalo.

„Josefe, nikam nechod!“ zavolal Karel.

„Vrať se i s Marií ke mně!“ a s širokým úsměvem navrhl:

„Můžete přespat v mém pokoji.“

Podle mínění některých ten hlupák Karel celou vánoční hru zkazil. Ale pro jiné, a byla jich většina, tohle vánoční představení bylo nejkrásnější ze všech, které v životě viděli.

Převzato z knihy „Vánoční příběhy pro potěchu duše“ od Bruna Ferrera

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Mikulášská nadílka

V pondělí **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ Vánoční výtvarná soutěž

Kláster Pražského Jezulátka jako každoročně vyhlašuje vánoční výtvarnou soutěž, tentokrát s podtitulem „Můžeš přespat u nás“ – příběh z knihy Bruna Ferrera – Vánoční příběhy pro potěchu duše, který jste si právě přečetli.

Příběh nám připomíná aktuální situaci mnoha ukrajinských, syrských nebo afghánských rodin na útěku před nebezpečím a hledáním pomoci v cizí zemi. Možná nás zamýšlení nad těmito událostmi může přivést na myšlenku, jak bychom vlastně reagovali, pokud by u našich dveří zaklepal Josef s Marií? Co vlastně člověk na útěku nejvíc potřebuje?

Výtvarné práce dětí do 15 let je třeba doručit do Kláštera Pražského Jezulátka do úterý **20. prosince**. Obrázky můžete přinést do sakristie nejpozději v neděli **18. prosince večer**, odešleme je za naší farnost hromadně. Vítězové budou jako vždy odměněni při slavnostním vyhlášení v neděli 15. ledna 2023 v odpoledních hodinách u Pražského Jezulátka. Nezapomeňte, že každá práce musí být z druhé strany označena jménem dítěte, věkem a kontaktní adresou.

Informace také najdete na webových stránkách www.pragjesu.cz/aktuality

Děti, těším se na vaše obrázky a přeji Vám všem doma krásné požehnané Vánoce

Vaše Lída

■ ■ PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI

■ Jarní prázdniny 2023

Zveme děti a rodiče na jarní prázdniny v Rokytnici nad Jizerou v termínu **5. – 12. února 2023** (od neděle do neděle).

Pro dětské účastníky je cena 3 800 Kč (nevratná záloha 1 000 Kč). Zájemci z řad dospělých ať se pro více informací obrátí na Aničku Kafkovou (anna.kafkova@gmail.com). Přihláška ke stažení na www.farnoststrasnice.cz/doky/prihlaska-hory-2023.pdf

Těšíme se na vás!

Anička Kafková, vedoucí a pomocníci

■ Květnový jednodenní výlet

Letos nám vychází i květnový výjezd. V pondělí **8. 5.** tedy plánujeme jednodenní výlet s dětmi do přírody.

■ Prázdninový tábor

Letní tábor vychází na termín **od pondělí 31. 7. do pátku 11. 8. 2023**, pojedeme do krásné chatky v Bratrouchově.

V případě dotazů mě neváhejte kontaktovat na email: dvorahana@seznam.cz nebo tel. 702 077 057.

Moc se na všechny děti těšíme a přejeme požehnané Vánoce

Hanka Dvořáková a všichni vedoucí

■ ■ MLÁDEŽ

Máš otázky ohledně víry? Chceš se bavit o víře? Nebo jenom poslouchat? Rozšířit si obzory? Poznat někoho nového? Přijď mezi nás. Setkáváme se každou sudou nedělí od 19 hod.

Anička Kafková

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2022

Sobota	24. 12.	Štědrý den	16.00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24.00 (půlnoční)
Neděle	25. 12.	Narození Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pondělí	26. 12.	Svatého Štěpána	9.00, 18.00
Pátek	30. 12.	Svaté rodiny	18.00, s obnovou manželských slibů 7.00
Sobota	31. 12.	Sv. Silvestr	17.00 (na poděkování za uplynulý rok)
Neděle	1. 1.	Matky Boží Panny Marie	7.00, 9.00, 10.30, 18.00

Kostel bude i během Vánočních svátků otevřený denně od 14.00 do 18.00 pro soukromou modlitbu.

Možnost svátosti smíření před Vánocemi

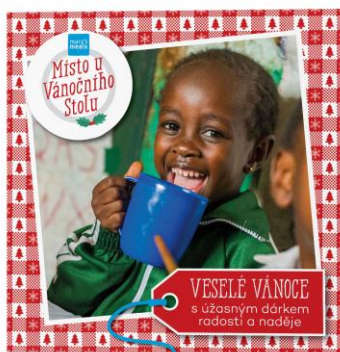
Čtvrtek	15. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	16. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	17. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít příležitosti ke svátosti smíření půlhodinu přede mší svatou během celé Adventní doby. Rádi také navštívíme vaše nemocné a seniory u vás doma.

■ Nejlepší vánoční dárek – prostřete místo u vánočního stolu hladovějícímu dítěti

Jestliže nevíte, co darovat letos pod stromeček, máme pro vás tip na dárek, který udělá radost všem lidem dobré vůle, a navíc reálně mění lidské životy. Hnutí Mary's Meals pomáhá už více než dvěma a čtvrt milionu dětí na celém světě. Poskytuje jim vydatné jídlo v místě jejich vzdělávání, aby se mohly lépe soustředit a hodně se toho naučily. To přináší naději příští generaci a doslova zachraňuje životy. Letos o Vánocích se můžete k hnutí připojit a prostřít jeden nebo i více virtuálních talířů u vašeho stolu za pouhých 459 Kč. Tím zajistíte jídlo jednomu dítěti na celý školní rok. Stůl prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu hnutí Mary's Meals zde:

- eshop.marysmeals.cz/darkovy-poukaz-misto-u-vanocniho-stolu/
- www.mistouvanocihostolu.cz

Přichází advent

Tento advent budu prožívat podle pokynů Matky Boží s tichostí a pokorou. [Den. 792]

Bůh se nedává upovídáné duši, která jak ten trubec v úle mnoho bzučí, avšak med nevyrábí. Upovídaná duše je ve vlastním nitru prázdná. Nemá ani solidní ctnosti, ani důvěrný styk s Bohem. Nemůže být řeči o hlubším životě, o sladkém pokoji a [vnitřním] tichu, ve kterém bydlí Bůh. Duše, která nepoznala sladkost vnitřního ticha, je neklidným duchem a ruší to ticho ostatním. [Den. 118]

Přichází advent, toužím připravit své srdce na příchod Pána Ježíše tichostí a usebraností ducha, spojujíc se s Nejsvětější Matkou a napodobujíc věrně její ctnost tichosti, skrze niž našla zalíbení v očích samotného Boha. Věřím, že po jejím boku v tomto předsevzetí vytrvám. [Den. 1398]

vybráno z: 365 dní se svatou Faustynou,
Karmelitánské nakladatelství, 2022

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz